

VALENELYA

A karácsony, amely összeköti a világokat

M.N. Popa

Lépj be, neked is jut hely

Akinek a háza tele van hangokkal.
Akinek idén üresen marad egy széke.
Aki nem számított ajándéokra.
Az asztalunknál mindig jut még egy hely.

Nem számít, hány éves vagy, honnan érkezel, vagy ismered-e már VALENELYA világát. Semmit sem kell tudnod róla ahhoz, hogy belépj.

Ez az utazás ajándék: egy család, egy kíváncsi kutya és egy karácsony, amely a legváratlanabb helyeken is otthonra talál.

Lépj csak be! Titti már megtette az első lépést.

Jó utat!
M.N. Popa

Az utazás

Róma — Szenteste	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Hazatérés	124
Az ajándék tovább él	125
Közreműködők és kapcsolat	126

Rómában szenteste lassan leszállt az alkony. Egy
kivilágított ablak mögött egy család az ünnepre készülődött.

M.N. Popa: Végre egy este,
amikor mind együtt vagyunk!

Tatiana: A világ pedig most az egyszer várhat.

Arianna: De a fa nem díszíti fel magát!

Arianna: Titti, add vissza azt a szalagot!

M.N. Popa: Valaki már kiválasztotta az ajándékát.

Gabriele: Gyere ide, te csibész!

Gabriele: Apa, tényleg te találod ki ezeket a lényeket?

M.N. Popa: Néha úgy érzem, némelyikkel már találkoztam.

Arianna: Én sárkányokat akarok látni. Közelről.

M.N. Popa: Sok könyvet alkottam már.
De az igazit még nem találtam meg.

Tatiana: Kinek szánod azt az igazit, drágám?

M.N. Popa: Talán valakinek, akinek jólesne egy mosoly.

Arianna: Láttátok? Mozognak a lapok!

Tatiana: Drágám... ez normális?

M.N. Popa: A könyveimben megesik. Az asztalunkon általában nem.

M.N. Popa: Maradjatok együtt! Fogjátok meg egymás kezét!

Tatiana: És Titti?

Arianna: Itt van velünk!

M.N. Popa: Várjatok... ezt az oldalt nem én írtam!

Tatiana: De... hol vagyunk?

M.N. Popa: Amarylion.

Arianna: A város a könyveidből?

Rómában este volt. A Küszöb
túloldalán éppen ébredezett egy város.

Tatiana: És a mi karácsonyunk, drágám?

M.N. Popa: Előbb nézzük meg, itt hogyan ünnepelnek.

Irena: Kezdjétek egy kóstolóval!

M.N. Popa: Aldren! Kaelor!

Aldren: Ismerjük egymást?

Gabriele: Ő M.N. Popa, az író. De ma nekünk is kell idegenvezető!

Tessa: Darian, vigyázz a kocsiira!

Darian: Kapjátok el a szalagokat!

Arianna: Egyet elkaptam!

Aldren: Tessa, hogy jutunk le oda?

Tessa: Az oldalsó lépcsőn. Gyertek!

Gabriele: Nézzétek Tittit! Megtalálta az utolsót!

Tessa: A munka várhat. Asztalhoz!

M.N. Popa: Nekünk is jut hely?

Darian: Persze. Aldren, hozz még székeket!

M.N. Popa: Ezt a napot nem én írtam.

Darian: Mi két oldal között is élünk.

Arianna: Akkor a mait együtt alakítjuk!

Tessa: Gyertek! Erre szól a zene!

Gabriele: Arianna, megpróbáljuk?

Arianna: Csak kövess!

M.N. Popa: Szabad egy táncra?

Tatiana: Tudod a lépéseket, drágám?

M.N. Popa: Elméletben!

Arianna: Ott a szalagunk!

Gabriele: Még mindig kicsit ferde.

Tatiana: Legalább rögtön felismerjük.

Arianna: Ott van a piac!

Gabriele: És az a híd... éppen
alatta szedtük össze a szalagokat!

Tessa: Húzódjatok össze, még jönnek barátok!

M.N. Popa: Azt hittem, vendégek vagyunk.

Darian: A vendégek is vihetnek egy tálcát!

Tatiana: Úgy éreztük magunkat, mintha otthon lennénk.

Darian: Látogassatok meg máskor is!

Arianna: Vajon a többi világban hogyan ünnepelnek...

Arianna: Apa... azok szárnyak?

M.N. Popa: Úgy látom, folytatódik az utazás.

Érkezésükor még nem tudták, merre induljanak. Most már tudták, kihez térhetnek vissza.

Arianna: Apa,
nézd! Egy város
a hegyben!

M.N. Popa:
Carpatica. Vajon itt
hogyan ünnepelnek...

Tatiana:
Derítsük
ki, drágám!

Draconián át vezető útjuk végén M.N. Popa
és családja megérkezett Carpaticába.

Tatiana: Micsoda
illat! Már is ünnepi
a hangulat.

Nerina: Az is lesz!
De ki segít
kihordani az ételt?

Arianna: Mi itt
vagyunk. Ugye, apa?

M.N. Popa:
Mennyi minden!
Ráfér a kocsira?

Nerina: Minden
városrész hoz valamit.
Ez mindenki vacsorája!

A Feneketlen Kő a tér közepén állt, a mindennapi élet forgatagában.

Gabriele: Apa... azt hiszem, a keréknek más tervei vannak!

M.N. Popa: Én tartom a kocsit. Ti mentsetek a vacsorát!

Nerina: Tudom, ki tudja megjavítani!

Branik: Megjavitom.
Ti segítetek azokkal
a csomagokkal?

Gabriele: Áll
az alku! Adom
a kalapácsot.

Tatiana: Utána pedig
velünk vacsorázol.

A Cineriti udvarában helyére került a kerék. És mindenkinek akadt segítő keze.

Vesna: Ezek a közös
asztalra valók.
Boldog ünnepet!

Tatiana: Köszönjük!
Mindnyájatokat várunk.

Gabriele: Most
aztán bírnia
kell a keréknek!

Ordan: Kész a szállítás? Akkor jut idő egy kis beszélgetésre.

Arianna: Gyere velünk az ünnepségre, Ordan!

Ordan: Örömmel. Előbb megmutassam Carpaticát a magasból?

Roxana: Isten hozott!
Roxana vagyok. Ő a
testvérem, Larissa.

Larissa: Ő pedig
Rex! Ideértünk
az ünnepségre?

M.N. Popa: Persze!
Vacsoránál mind
találkozunk.

Tatiana: Mindenki
elhelyezkedett? Titti is?

Gabriele: Igen,
anya. Övé a
legjobb hely!

Ordan: Akkor...
indulás!

Arianna: Oda nézz!
A szikla a téren!

M.N. Popa: És ma reggel
még az úton jártunk...

Alattuk ünnepi fények gyúltak Carpatica teraszain.

Ordan visszavitte őket a drakhen udvarba. A zene már leszállás előtt fogadta őket.

Gabriele: Már vissza is értünk? Én mennék még egy kört!

Tatiana: Talán később. Hallod? Táncolni hívnak!

Nerina: Egy lépés
erre... aztán forduljatok!

Gabriele: Várj! Én
már a túloldalon
vagyok!

Tatiana: Drágám,
fogj meg! Szédülök!

M.N. Popa:
Megjöttél! Tartottunk
neked helyet.

Branik: Még
forog a kerék?

Az asztal körül minden újonnan érkezőnek jutott hely.

Gabriele: Remekül. A lábam
viszont pihenni szeretne!

Arianna: Apa, visszajövünk még hozzájuk?

M.N. Popa: Megígértük Ordannak a történetünk folytatását.

Miután elbúcsúztak Ordantól és új barátaiktól, M.N. Popa és családja ismét útra kelt.

Gabriella: Üdvözöllek
benneteket Astralisban!

Tatiana: Mennyi ember...
mintha mindenkinek
akadna dolga.

Gabriella: Várjátok
csak meg az
utolsó harangszót!

Tatiana: Mikor kezdődik az ünnepség?

Gabriella: Az utolsó harangszóra mind asztalhoz ülünk.

Elaria: Drágám, azt mondtad, ez az utolsó.

Teren: Az is. Mindjárt befejezem.

Tatiana: Emlékeztet valakire?

M.N. Popa: Nekem is csak egy utolsó oldalt kellett befejeznem.

Tatiana: Persze. Három óra múlva is ott ültél.

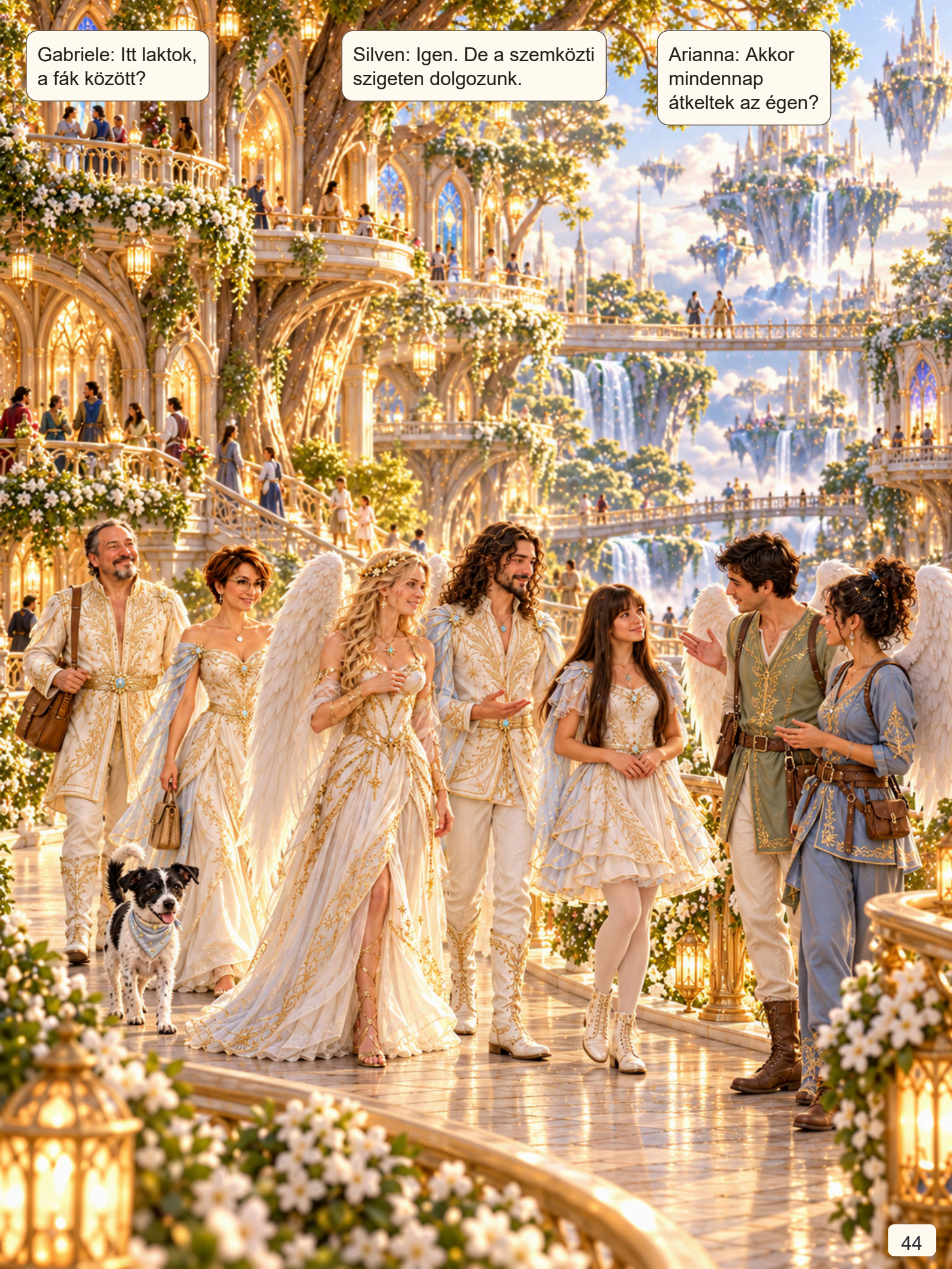
Elaria: Este gyertek a teraszra! Hozunk valamit, amit megoszthatunk.

Gabriele: Itt laktok,
a fák között?

Silven: Igen. De a szemközti
szigeten dolgozunk.

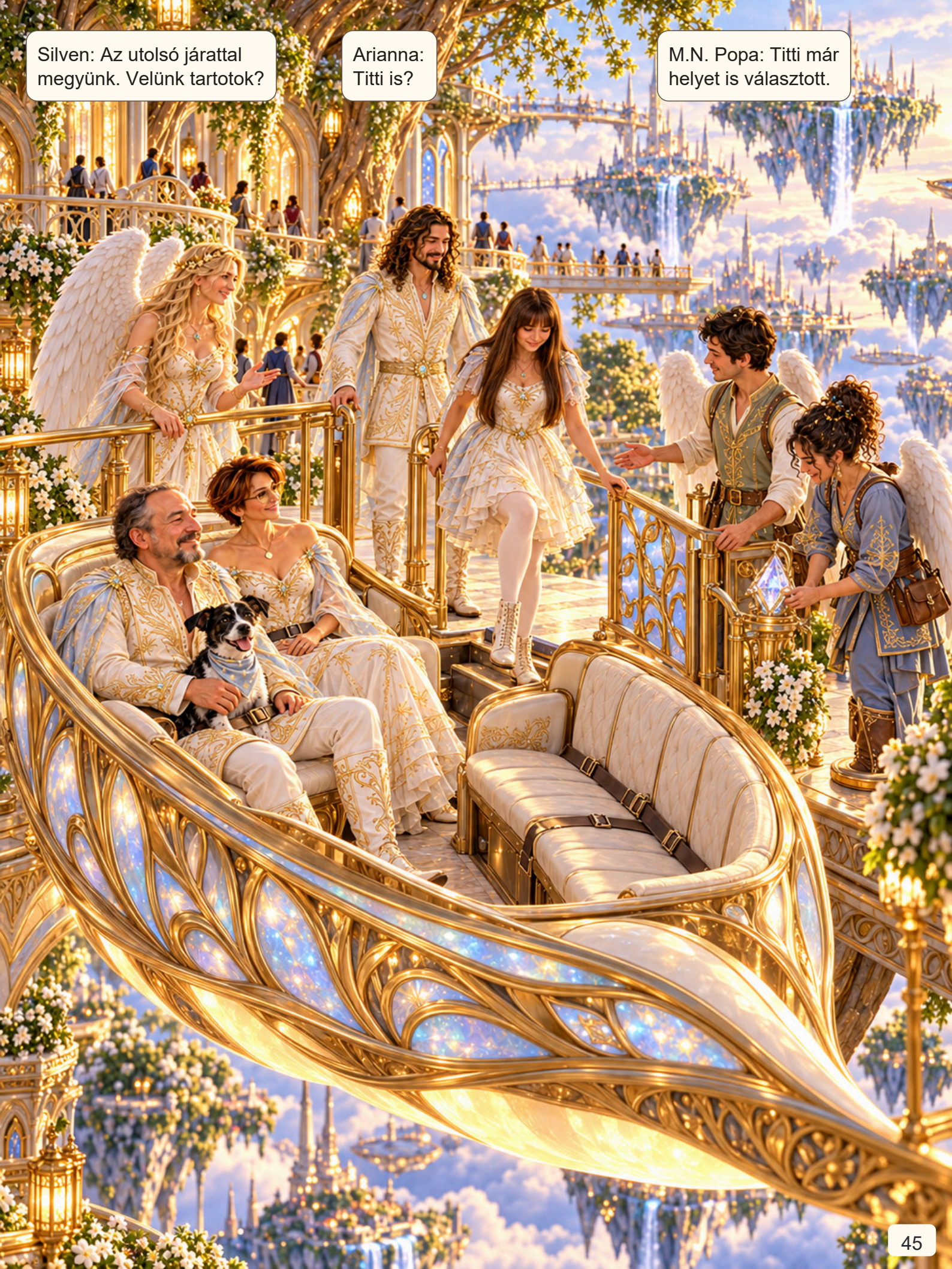
Arianna: Akkor
mindennap
átkeltek az égen?

Silven: Az utolsó járattal
megyünk. Velünk tartotok?

Arianna:
Titti is?

M.N. Popa: Titti már
helyet is választott.

Arianna: Apa, nézd,
mennyi sziget!

Gabriele: És ti ezen az
úton jártok dolgozni?

Silven: Amikor
nem fúj túl
erős szél.

Tatiana: A
harangok...

Gabriella: Mindjárt megszólal
az utolsó harangszó.

M.N. Popa: Nézzetek
oda! Bezárják a
műhelyeket.

Elaria: Megjöttetek!
Tartottunk nektek helyet.

Tatiana:
Akkor sikerült
bezárnotok!

Teren: Ezúttal
tényleg.

M.N. Popa: M.N.
Popa. Örülök, hogy
megismerhetlek.

Arianna: Apa író.

Aurel: Akkor ma
este figyelj! Itt sok
történet akad.

Silven: Nálatok
hogyan telik a
karácsony?

Gabriele: Összeülünk
az asztalnál. És senki
sem akar elsőként
felállni.

Tatiana: Főleg,
amikor megérkezik
a desszert.

Tatiana: Gyere, drágám!

M.N. Popa: Lassan,
ezt a lépést nem
ismerem!

Tatiana: Kövess engem!

Gabriella:
Vigyünk valamit
Paxnak is?

Tatiana: Várj, ezeket
is hozzáteszem.

M.N. Popa: Menjünk!
El kell mesélnünk
neki az utat.

Pax: És te
is táncoltál?

Tatiana: Tanúk
is vannak rá.

Előttük Astralis tovább ünnepelt.

Arianna: Apa... az a kis darab erdő minket néz.

M.N. Popa: Csak ne az egész erdő nézzen minket!

Gabriele: Én erre nem fogadnék.

Tatiana: Lassan, Titti! Hagyd, hogy ő jöjjön ide.
Gabriele: Láttad azokat a fűleket?

Arianna: Mint két legyező!
M.N. Popa: Titti, épp csak megérkeztünk, és te máris játszótársat találtál.

Nadia: Üdv Magoriában!
Megálltatok megismerni az erdőt?

Arianna: Inkább ő ismert meg minket.
M.N. Popa: Titti pedig már barátot is szerzett.

Tatiana: Hogyan járhatnánk be mindent?
Nadia: A gyökereknél kezdjük. Aztán
felviszlek titeket.

Gabriele: Jó magasra kell feljutni.
Nadia: Szerencsére nem végig
lépcsőn megyünk.

Gabriele: A vizet viszi fel?
Brom: Azt is. Ma a bevásárlást.
M.N. Popa: Ez otthon is jól jönne.

Arianna: A kicsik a tündéreknek készülnek?
Milo: Igen. A nagyok pedig az ünnepségre
mennek, a térre.

M.N. Popa: Akkor jól tettük,
hogy a gyökerek felé jöttünk.
Tatiana: Te az illatot követted.

Lília: Erre! Megmutatom az otthonomat.
Arianna: Azt a két levél között?

Lília: Igen. Várjatok, becsukom az ablakot. Különben bejön egy mókus.

Tatiana: Lentről nem
gondoltam, hogy ilyen nagy.
Gabriele: Nézd a teret! Már
rakják fel a fényeket.

Nadia: Legközelebb ott állunk meg.
M.N. Popa: Azok a seprűk parkolnak?

M.N. Popa: Szóval azok a
seprűk tényleg repülnek.

Nadia: Igen. De kezdjünk
valami földön végezhetővel.

Gabriele: Szerintem most már elég.
M.N. Popa: Legalább esőben mind
elférünk alatta.

Arianna: Nadia... én is megpróbálhatom?

Tatiana: Ezeket kitenném
a karácsonyi asztalra.

Arianna: Kipróbálnám a szőke haját. És egy hercegnős ruhát.
Nadia: Próbáljuk együtt! Előbb jól gondold át, mit szeretnél.

M.N. Popa: Ez a kis tégely ü...

M.N. Popa: Én azt kérdeztem, üres-e a tégely.

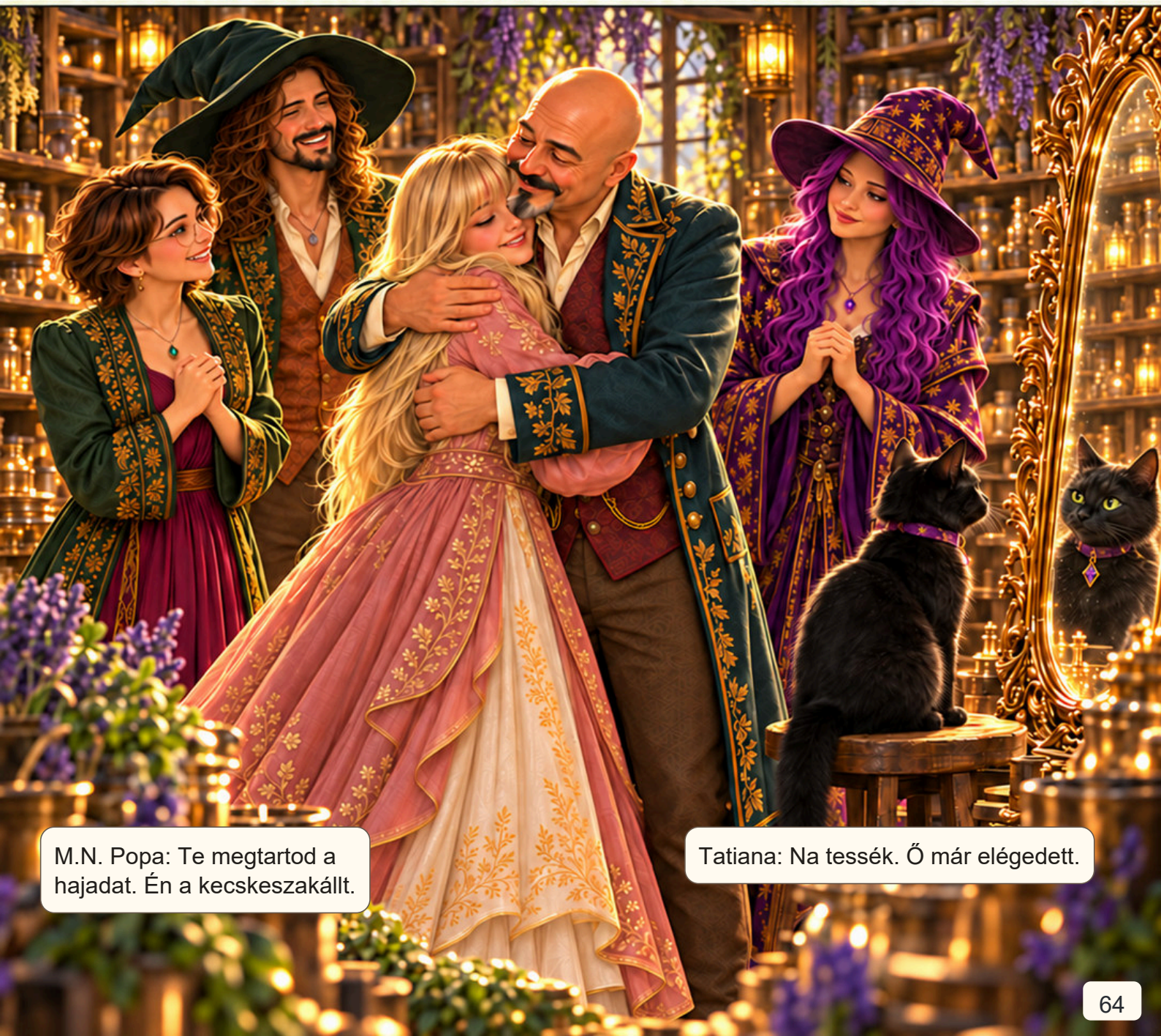
Gabriele: Most már van bennetek valami közös.

Arianna: Bocsánat! Nem akartam...
Nadia: Visszavonhatom. De mindketten olyanok
lesztek, mint előtte: ugyanaz a varázslat.
Arianna: Rendben. Legyen minden úgy, mint volt.

M.N. Popa: Tetszett a hajad?
Arianna: Igen, de...
M.N. Popa: Azért ez sem rossz.

M.N. Popa: Te megtartod a
hajadat. Én a kecskeszakállt.

Tatiana: Na tessék. Ő már elégedett.

Nadia: Gyűjtsunk benne fényt! M.N. Popa: Most én próbálom.

M.N. Popa: Ennek így kell lennie? Nadia: Megjött a fény. M.N. Popa: Igen. Rossz oldalon.

M.N. Popa: Most te jössz. Arianna: Még bízol bennem? M.N. Popa: Várj, arrébb állok.

Lília: Ezeket ti készítettétek?
Tatiana: Én. Egy kis segítséggel.

Gabriele: Apa pedig a tűzijátékért felelt.
M.N. Popa: És mára vége a műsornak.

Nadia: Biztosan így akartok továbbindulni?
Arianna: Én igen.

M.N. Popa: Én is.
Már megszerettem a kecskeszakállamat.

Tatiana: Köszönj el, Titti! Mennünk kell.

Mindenki: Boldog karácsonyt!

Arianna: Olyan, mint a víz... mégsem leszek vizes!
Tatiana: Nézd a ruhád ujját!

M.N. Popa: Titti színe is változik.
Gabriele: Épp azt vizsgálja, van-e szaga.

Lumen: Üdv Oneiriában! Lumen vagyok. Ő pedig Ombra.

Arianna: Az előbb még a másik oldalon volt!
Lumen: Gyertek! Az ünnepség előtt még körülnézhetünk.

Tatiana: Innen olyan ferdének látszik az a ház.
Gabriele: Lépj egyet felém!

Tatiana: Ó! Most egyenes!
Lumen: A ház ugyanott van. Csak másképp jut el hozzátok a fény.

Arianna: Titti, itt van!
Gabriele: Ő egy másikat látott.

M.N. Popa: A
szemének kettő volt.
Az orrának csak egy.

Arianna: Anya, nézd! Lilák lettek a redők.
Tatiana: Mozgasd megint! Most aranyat
is látok bennük.

M.N. Popa: Ilyen ruhával
könnyű reggel színt választani.

Sirel: Díszeket készítek a csomagokra. Kipróbáljátok?

Gabriele: Elég elképzelni őket?
Sirel: Válassz egyet, és próbáld a képet a fejedben tartani.

Gabriele: Én egy kis hópehelyre gondoltam.
Arianna: Ez is hópehely!

M.N. Popa: Kíváncsi vagyok, hogy teszed a csomagra.
Sirel: Hozd el az ünnepségre! Találunk neki helyet.

Sirel: A térre mentek?
Menjünk együtt!
Tatiana: Ezt én viszem.

M.N. Popa: Én pedig a tálcát.
Gabriele: Azt vetted észre legelőször.

Arianna: A díszkészítők is itt vannak!
Lumen: Ma este mind itt találkozunk.

Tatiana: Akkor jól
tettük, hogy segítettünk.

Lumen: Az asztal kész. Segítetek a színekkal?
Tatiana: Karácsonyra én pirosat választanék.

M.N. Popa: És aranyat.
Lumen: Próbáljuk együtt elképzelni!

Arianna: Idáig is elér!
Gabriele: Nézzétek az ablakokat!

Tatiana: Mintha az egész
tér ünneplőbe öltözne.

M.N. Popa: Ott az arany!
Arianna: Gabriele, a hópelyhed!

Gabriele: Látjátok? Megtalálta a helyét.

Sirel: Gyertek, tartottunk nektek helyet!
Tatiana: Milyen szép terített asztal!

Lumen: Boldog karácsonyt, barátaim!
Mindenki: Boldog karácsonyt!

Arianna: Itt marad a hópehely?
Lumen: Persze. Ti hoztátok.
M.N. Popa: Akkor mi is itt
hagyunk egy kis karácsonyt.

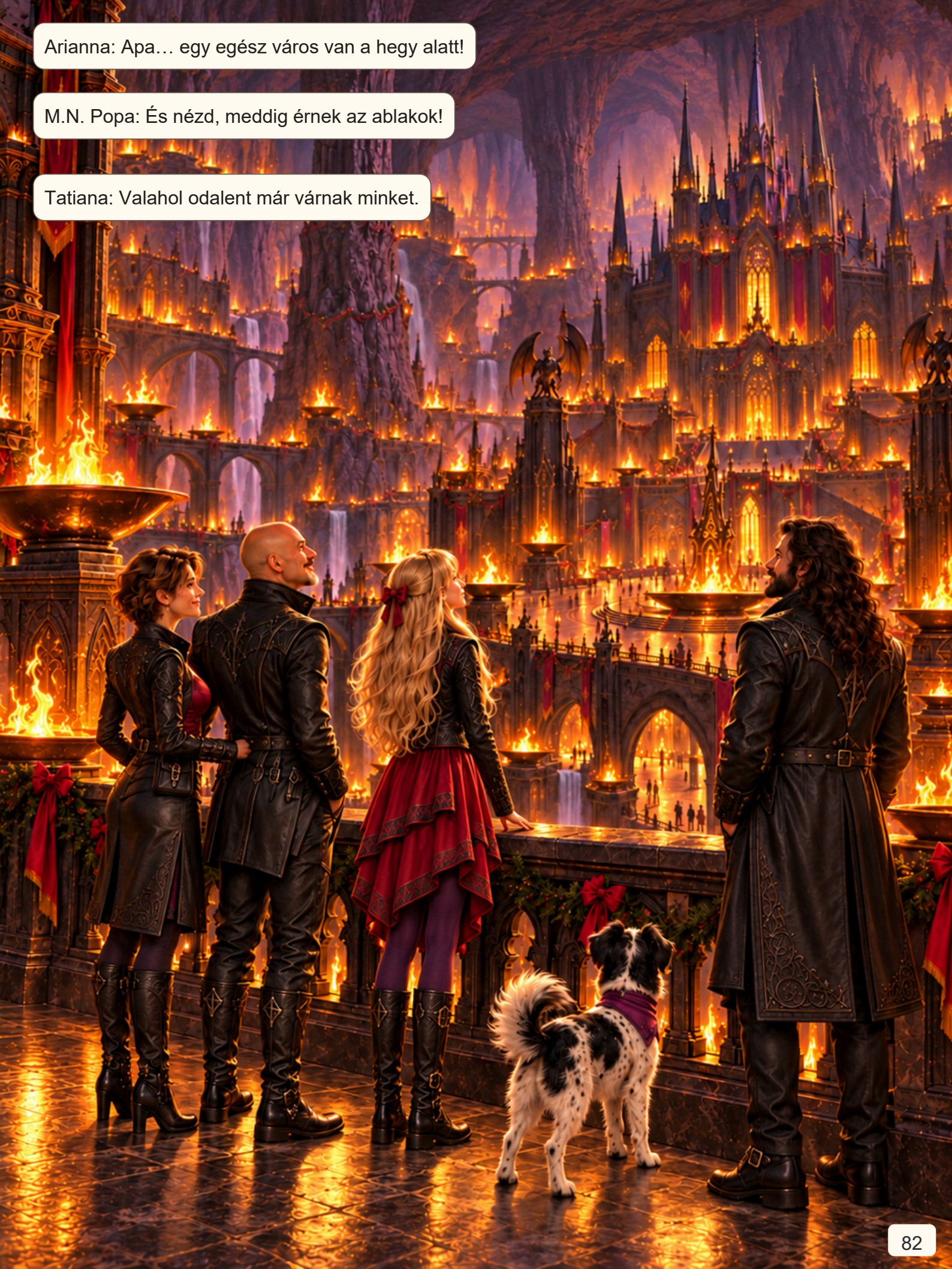
Tatiana: Gyere, Titti! Köszönjük el!
Gabriele: A következő állomás Noxarium.

Arianna: Apa... egy egész város van a hegy alatt!

M.N. Popa: És nézd, meddig érnek az ablakok!

Tatiana: Valahol odalent már várnak minket.

Lucien: Üdv Noxariumban! Mi vezetünk benneteket.

Bony: Megterveztem egy útvonalat.

Lucien: Minden konyhát érint?

Bony: Majdnem mindet.

Veshra: Vigyázzatok, a kenyér még forró.

Gabriele: Kérünk egyet, elosztjuk.

M.N. Popa: Kezdetnek.

Grimmo: Megtartjátok ezt?

M.N. Popa: Így jó?

Arianna: A piros szalagot is ráteesszük?

Grimmo: Akkor ti vigyétek el az ünnepségre!

Gabriele: Innen fentről az egész piacot látni.

Mordek: És érezni, amikor kisül a kenyér.

M.N. Popa: Azt odalentről is megtaláltuk.

Velka: Ezek a lakomaterembe mennek.

Tatiana: Elvisszük őket.

Bony: A sétánkból lassan szállítás lesz.

Lucien: Szállítás jó társaságban.

Arianna: Nézd azokat a füleket...

Tatiana: Várj! Hadd jöjjenek ők közelebb.

M.N. Popa: Titti ezt már megértette.

Arianna: Az játszani akar!

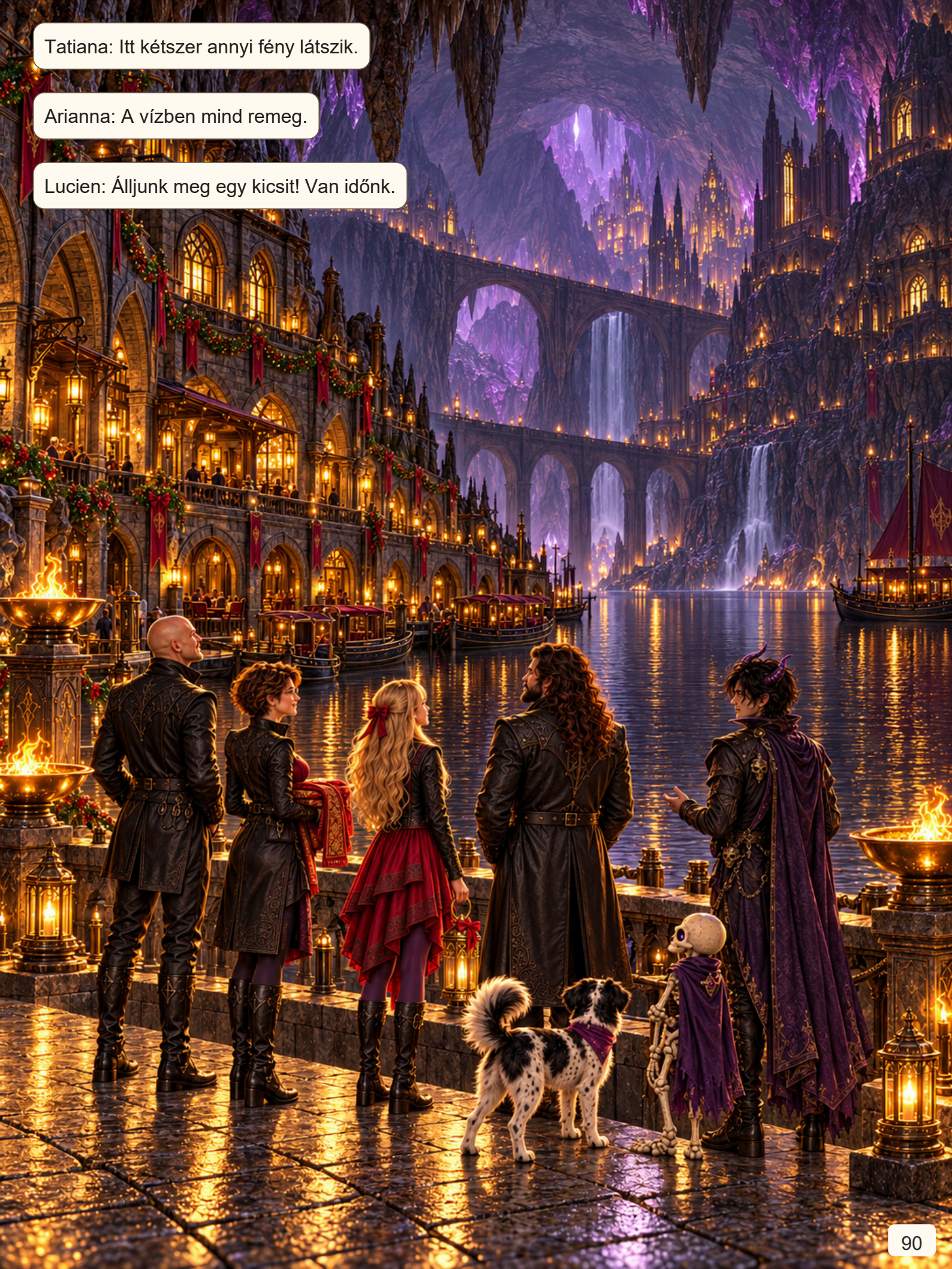
Gabriele: Titti, vendégek vagyunk. Nem költözhetsz ide.

M.N. Popa: Ne adj neki ötleteket!

Tatiana: Itt kétszer annyi fény látszik.

Arianna: A vízben mind remeg.

Lucien: Álljunk meg egy kicsit! Van időnk.

Bony: Kevesen indultunk.

Gabriele: Most meg a fél piaccal érkezünk.

Lucien: Már csak valaki kell, aki ajtót nyit.

Rudrak: Ide tegyük ezt a padot?

M.N. Popa: Ha kicsit összehúzódnak,
még ketten elférnek.

Tatiana: Akkor hozzunk még két tányért!

Gabriele: Azt mondtad, hagyjak helyet a vacsorának.

M.N. Popa: Hagytam. Nem tudtam, hogy ennyi kell.

Tatiana: Add ide a kenyeret, mielőtt újramezitek!

Lucien: Azokra, akik messziről jöttek ide.

M.N. Popa: És azokra, akik helyet tartottak nekünk.

Tatiana: Boldog karácsonyt!

Arianna: Égve hagyjuk a lámpást?

Bony: Jó utat! És üdvözljétek Atlantist!

Lucien: Persze. Jó helyen van ott.

M.N. Popa: Átadjuk. Boldog karácsonyt, barátaim!

Arianna: Anya, nézd!
A tenger az ajtóig ér.

Aren: Nemsokára ti léptek át rajta.

M.N. Popa: Remélem,
az ajtó bírja.

Aren: Ezek a tiétek. Amíg viselitek őket, tudtok lélegezni, és velünk jöhettek a mélybe.

Tatiana: Beszélni is?

Aren: Igen. A hidegtől és a nyomástól is megvédenek.

Arianna: Lélegzem... Apa, tényleg lélegzem!

M.N. Popa: Én még mindig
visszatartottam a levegőt.

Gabriele: Titti viszont már el is indult.

Tatiana: Még odafent is vannak házak.

Gabriele: Itt a tető fölött is átmehetsz a szomszédhoz.

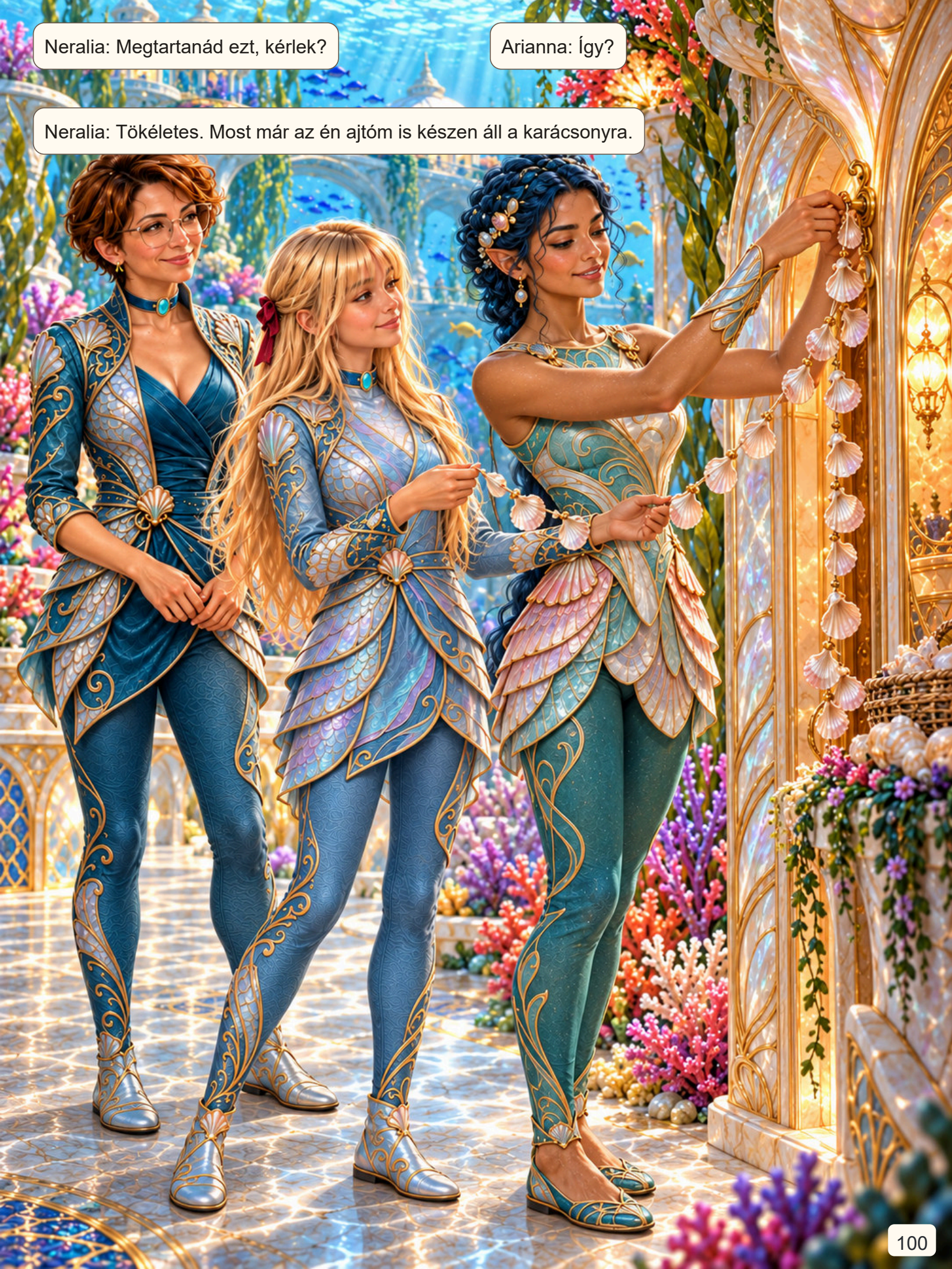
M.N. Popa: Végre egy hely,
ahol nem kell lépcsőt mászni.

Neralia: Megtartanád ezt, kérlek?

Arianna: Így?

Neralia: Tökéletes. Most már az én ajtóm is készen áll a karácsonyra.

Corven: Fordítsátok a fény felé!

Tatiana: Az előbb fehér volt...
most rózsaszín és világoskék.

M.N. Popa: Ezt vigyük a térre!

Arianna: Lassan, Titti! Elijeszted.

M.N. Popa: Ő oldalaz, Titti pedig már nem tudja, merre nézzen.

Gabriele: Most az egyszer valaki megállítja.

Arianna: Mintha repülne.

Talise: Várj itt!
Elúszik melletted.

Tatiana: Nézd az uszonyai árnyékát a fenéken!

Gabriele: Innen alig látni a napot.

Arianna: De nézd,
mennyi fény van alattunk!

Aren: Álljunk meg! Arról a teraszról jobban látszanak.

Orel: Vártunk benneteket.
Találtatok valamit a piacon?

Gabriele: Ezt. Hová tegyük?

Orel: Gyertek, erre még van hely!

M.N. Popa: Várj... semmit sem látok.

Arianna: Apa, téged választott a masni.

Tatiana: Ne mozdulj, leveszem!

Corven: Ide erősítsd! A
lapocskáknak forogniuk kell.

Arianna: Most mindenfelől elkapják a fényt!

M.N. Popa: Én meg próbáltam
mindet mozdulatlanul tartani.

Aren: Boldog karácsonyt, barátaim!

Tatiana: Boldog karácsonyt, Atlantis!

M.N. Popa: Az odafentieknek is! És az odalentieknek!

Arianna: Apa, mindenki neked integet.

Arianna: Furcsa lesz újra járni.

Aren: Ha vissza akartok térni,
újra elkísérünk benneteket.

M.N. Popa: Nekem hiányozni
fog a lépcsők fölött úszás.

Tatiana: Viszlát, Aren! Viszlát, Dely!

Arianna: Az előbb a tenger
alatt... most a felhők fölött!

M.N. Popa: Csak lehessen itt gyalogolni.

Kallia: Üdv Olympuson! Gyertek, elkísérlek titeket!

M.N. Popa: Épp megtanultam
a lépcsők fölött átúszni.

Tatiana: Itt újra számolhatod őket.

Gabriele: Ne mondd neki! Már az elsónél megáll.

Tatiana: Micsoda kenyérillat!

Kallia: A téren tartott vacsorához készülnek.

M.N. Popa: Akkor jókor érkezünk.

Gabriele: Mindet kézzel fested?

Damon: Egyszerre egy levelet.

M.N. Popa: Én a másodiknál már pacát ejtenék.

Arianna: Közelebb mehetek?

Kallia: Igen, lassan. Hagyd,
hogy ő jöjjön hozzád!

Tatiana: Nézd, már szimatol is!

Tatiana: Innen azt sem
láttni, hol ér véget a hegy.

Gabriele: Mintha lebegne a kert.

Kallia: Gyertek! Szeretnék megmutatni valakit.

Arianna: Oroszlánteste van... és sascsőre.

M.N. Popa: És mindnyájunkat néz.

Kallia: Maradjatok itt! Hagyjunk neki helyet.

Arianna: Titti, nézd, ki van itt!

Tatiana: Lassan, ismerkedjetek csak!

M.N. Popa: Neki legalább nem kell lehajolnia, hogy megnézze.

Gabriele: Játsszani hívja.

Arianna: Titti már igent mondott.

M.N. Popa: De repülőverseny ne legyen, jó?

Melia: Ismeritek ezt a dalt?

Tatiana: Nem, de kedvem támadt énekelni.

Melia: Akkor gyertek el ma este! Megpróbáljuk együtt.

Kallia: Segítetek ezzel a paddal?

M.N. Popa: Hány vendéget vártok?

Damon: Egyelőre készítünk még néhány helyet.

Gabriele: Ez az a tál, amit megmutattál!

Damon: Igen. Most add tovább egy kicsit!

M.N. Popa: Ennyi kenyér mellé örömmel.

Gabriele: Gyertek, itt van hely!

Tatiana: Húzódjunk össze egy kicsit!

Kallia: Boldog karácsonyt, barátaim!

Arianna: Boldog karácsonyt, Olympus!

Arianna: Tényleg elértünk az utolsó állomásra.

Tatiana: És minden asztalnál jutott nekünk hely.

M.N. Popa: De legközelebb
mi hívunk vendégeket.

Kallia: Akkor tartsatok nekünk két helyet!

Tatiana: Hazaértünk.

M.N. Popa: Most már tudjuk, kinek tartsunk helyet.

Az ajándék tovább él

Köszönöm a családomnak, hogy értelmet ad az ünnepeknek és a történeteimnek. És köszönöm neked is, hogy velünk utaztál.

Olyan karácsonyt kívánok neked, amelyen érzed, hogy szívesen látnak, és időt tudsz szánni valakire. Ha teheted, hagyj helyet annak is, aki nem számít rá.

Ha ez a könyv mosolyt csalt az arcodra, oszd meg a hivatkozást egy barátoddal: egy kis ajándék is messzire eljuthat.

Az elérhető kiadásokat a könyv oldalán találod:
valenelya.com/hu/a-karacsony-amely-osszekoti-a-vilagokat
Onnan ingyen letöltheted őket, és megoszthatod a hivatkozást.

Boldog karácsonyt, bárhová vezessen a következő utad!

Közreműködők és kapcsolat

A karácsony, amely összeköti a világokat

© 2026 M.N. Popa · VALENELYA

Ingyenes digitális kiadás · Magyar

Alapötlet, történetvilág, szereplők, történetvezetés és kreatív irányítás: M.N. Popa.

A szöveg és a párbeszéd a ChatGPT közreműködésével, a szerző irányításával és átdolgozásával készültek.

Az illusztrációk a ChatGPT képgeneráló eszközeivel, a szerző útmutatásai és referenciái alapján készültek.

Tördelés és digitális előkészítés a ChatGPT és a Codex közreműködésével.

Magyar fordítás és nyelvi átdolgozás a ChatGPT és a Codex közreműködésével.

M.N. Popa a VALENELYA történetvilág megalkotója. A honlapon további történeteket és ingyenes tartalmakat találsz.

Hivatalos honlap: valenelya.com

A könyv oldala: valenelya.com/hu/a-karacsony-amely-osszekoti-a-vilagokat

Írj a szerzőnek: info@valenelya.com